

SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJA B év

1– 4 oldal

Olv.: Mtörv 4,32-34.39-40 – Róm 8,14-17 – Mt 28,16-20

Az apostolok küldetése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**Szentmise bevezetése**

Kedves Testvérek!

A mai vasárnapon, *Szentháromság vasárnapján* azokkal az igazságokkal szembesülünk, amiket Istennel kapcsolatosan újra és újra ismételtetünk. Így kezdjük el minden alkalommal a szentmisét és mindig így is búcsúzunk el egymástól, amikor az Isten áldását fogadjuk.

*Nagyon fontos, hogy szembesüljünk ezzel a titokkal,
mert ha közelebb akarunk jutni emberlétünk értelméhez,
akkor ezt a vizsgálódást, - talán így is mondhatnám –
ezt a nagy kalandot nem kerülhetjük ki!
Nézzünk önmagunkba és kérjük az Isten segítségét,
hogy megtaláljuk életünk értelmét!*

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Nekem mindenképpen nagyon izgalmas ez az út, szeretném kérni, jöjjetek velem! Ereszkedjünk a mélységbe, hogy Isten titkából valamit megsejtsünk, ami azért nagyon fontos, mert Isten nem csupán önmagát akarja megismertetni velünk, hanem

*amilyen mértékben megismerjük valamiképpen Isten titkát,
olyan mértékben tárul fel számunkra az emberi lét értelme!
Az emberi lét értelme: megtanuljunk szeretni!*

Szentháromság vasárnapján az Isten titka és az ember titka egymás mellé kerül! Az ember életének értelme Isten titkának valamilyen megismerése nélkül nem derülhet ki! A világ keresi életének értelmét, nem találja! Programjai vannak, tervei, nagy elhatározásai vannak, mégsem megelégedett, mégsem nyugodt, még sincs békéje. Azért, mert egyedül az Isten tud bennünket megtanítani arra, hogy *mi a szeretet!* Oly sokszor használjuk ezt a fogalmat és alig van eset, amikor abban az értelemben használjuk, ahogy azt az Isten mutatja meg nekünk!

*Isten örök terve, hogy megismertesse velünk az életét!
Isten élete a szeretet! Isten maga a szeretet!
Ebbe, az ő isteni életébe akar bennünket bevonni!
Ez azáltal történik, hogy a szeretetét megmutatja nekünk
és hív bennünket a szeretet útjára!*

Mennyire lehet ez nagyon fontos? Már abból is sejthetjük, hogy 2000 évvel Krisztus után ott tartunk, ahol tartunk! Különösen ma a harmadik évezred elején ebben az országban, ebben az Európában, amelyben élünk, igen komolyan el kell gondolkodni azon, hogy *mennyi valósul meg ebből az isteni tervből* a mi egyéni életünkben, a mi Egyházunkban, a mi közösségünk életében! Tépelődtem, hogyan érint bennünket Isten végtelen szeretete. Megkockáztatom!

Az Isten titkáról kellene valamit megsejtenünk

Misztérium! Így közelíti meg Isten az embert, azt az ember, akinek a gondolatai nagyon meghatározzák a mi gondolkodásunkat, ez a görög ember gondolkodása. A keresztény tanítás milyenségét nagyban meghatározta az akkori világban ez a görög gondolkodás. Különösen, ha Pál apostol filozófiájára gondolunk. A görögök azt mondják az Isten misztérium, titok! Mi az Isten titka? Isten titka a szeretet titka, mert a szeretet számunkra titok, miközben szeretetben szeretnénk élni! Lehetséges?

***A görögök Istennek a szeretetben való megnyilatkozását
ezzel a szóval adták vissza: ekstázis!
Magyarul azt jelenti, kilépés önmagamból, elragadtatás!***

A teremtéssel kapcsolatban használják a görögök ezt a fogalmat: Isten elragadtatásában, szeretete kiadásában, önmagáról megfeledkezve teremtette a világot és teremtette az embert, elragadtatásában! Mi magyarok és mindazok, akik az ekstázis fogalmával nem foglalkoztak, igen sokszor így értelmezik: elment az esze, elragadtatás, nincs magánál! Sajátos kifejezés ez, mégis van benne valami igazság, mert amikor az elragadtatásról, a szeretetről van szó, akkor az ember valójában nincs magánál, ami azt jelenti, hogy kilép önmagából!

***Isten, amikor teremt világot és embert,
- ne felejtjük el -
akkor ez Isten számára nem életszükséglet!***

Nem azért teremti Isten a világot, az embert, mert szüksége van a világra, az emberre, ránk. Nincs szüksége minderre Istennek, egyszerűen kiárad a szeretete! Olyan, mint a nap, - hogy valamilyen hasonlatot mondjak – a nap süt, a napnak nincs szüksége arra, hogy miképpen értelmezi az ember ezt a jelenséget, süt, fényt ad, meleget ad, éltet és ez a döntő! Nem azért süt a nap, mert a napnak szüksége van arra, hogy süssön, hanem azért süt, mert éltetni akar!

***Isten azért szeret, mert életet akar!
Ebben a döntésben nincs számítás, nincs terv!***

Ebben a döntésben nincs benne az Isten abban az értelemben, hogy várja, hogyan válaszol a világ, hogy megszületett, létrejött. Ebben a döntésben nincs benne, hogy hogyan válaszol az ember. Nem számít! Isten nem azért teremtett világot, embert, hogy várja, hogyan fognak válaszolni erre a hatalmas ajándéokra.

***Nincs mögötte Istennek valamilyen önérdéke!
Nincs mögötte önös szempont!***

***Ha valamit Isten titkából megsejtünk,
akkor van remény arra, ahogy ez kitárul számunkra,
egyre többet megsejtünk az emberi lét értelméből!
Az emberi lét értelme, hogy az ember megtanuljon szeretni!***

Hogyan valósul meg ez az Isten világában

Szentháromság ünnepe van. Isten szeretete kiárad és a második isteni Személyt, - döbbenetes, Atya, Fiú - létre hozza ez a szeretet! Jézus mondja: „Én és az Atya egy vagyunk!” Nem arról van szó, hogy a Fiú az őt létrehozó szeretetet így-úgy-amúgy értékeli, vagy értelmezi, egyszerűen a létbe hívja ez a szeretet!

***Mert létezik, fölfogja, hogy ő a Fiú!
Bibliából mennyi utalást hallunk ezzel kapcsolatban:
„Ez az Én szeretett Fiam!”***

Jézus mondja: „Én és az Atya egy vagyunk!”
Ez olyan egység, amelyben nincs semmi önös!
Nem önös szándékkal történik ez az egybetartozás!
Ez az egybetartozás azért misztikus, mert minden önös hiányzik ebből a kapcsolatból!
Ezért ez a kapcsolat lelki! Nem számításból történik! Lelki!

***A Harmadik isteni Személy, a Szentlélek jelenik meg
ebben a misztikus összetartozásban! Valami az Isten titkából!***

A lényeges az, hogy kilépés önmagából! Nincs benne semmi önös szándék! Nincs benne életszükséglet! Istennek nincs szüksége arra, hogy a Fiú így, vagy úgy válaszoljon, a Fiú fölismeri a létet és ebben összetartoznak! Ebben az összetartozásban fölragyog egy egészen sajátos kapcsolat, amelyben semmi nincs a kicsinyes önzésből!

***Ha valamit ebből megsejtünk, akkor talán rádöbbenhetünk arra,
hogy az ember létének értelme az, hogy megtanul szeretni!***

Amikor mi azt mondjuk, hogy szeretünk, akkor a szeretetben nem lehet semmi a számításból, nem lehet semmi az önös gondolatból. Nem lehet semmi valamilyen tervből azzal a másikkal kapcsolatban, nem lehet! Egyszerűen arról van szó, ha ez a szeretet árad magától értetődően, aki ezt fölismeri, az életet nyer! Mindenkinek arra jár a szíve, hogy valaki szeresse! Ha valaki ezt fölismeri és ebben a fölismerésben nincs a másik részéről semmi számítás, akkor létre jön két ember szeretetkapcsolata!

Az emberi lét értelmét e nélkül a felismerés nélkül nem tudjuk megismerni, mert összekuszál mindent a mi számításunk, a mi önös érdekünk. Szeretetet mondunk, valójában magunkat keressük. Azt várjuk, hogy ő kiszolgálja a mi önös életszemléletünket. Ha valamit megsejtünk Isten titkából, akkor ez azt jelenti, hogy amikor valaki fölismeri azt, hogy valakinek fontos, - ő neki kell ezt tudni, nem annak, akiből árad ez a szeretet - akkor ő rádöbben arra, hogy nem hiába született, az életének van értelme. Aki ezt nem ismeri fel sohasem, az sajnos hiába született, az életének nincs értelme. Senkinek sem fontos!

Nekünk meg kell tanulnunk, hogy mit jelent a szeretet!

Túlságosan földi módon gondolkodunk. Nagyon kevés van a gondolkodásunkban, a törekvéseinkben az isteniből. Amikor mi azt mondjuk, hogy szeretet, akkor sajnos nem ez az isteni szemlélet az uralkodó. ***Gondoljunk csak a világunkra***, mennyi programunk van ezzel a gyönyörű szép világgal kapcsolatban, amit az Isten teremtett és azt mondta: tessék, a tiétek! Mít műveltünk ezzel a szép világgal, tönkre tettük, mert annyi tervünk van vele kapcsolatban a helyett, hogy csak rácsodálkoznánk erre az ajándéokra és hálát adnánk az Istennek!

Emberi világ, terveink vannak, de ezek a tervek mindig önösek. Nagyokat mondunk, valójában kihasználjuk a világot! Ilyenek az emberi kapcsolatok is. Az emberek ***tervezik a házasságot***, tessék körülnézni Magyarországon. Európában már nem is merik azt mondani, hogy férfi és nő. Nem is merik azt mondani, hogy a feleségem, a férjem. Mi mindent mondanak, hogy ki az a másik, társ, pár. ***Tervezik a gyerekeket!*** Hol van a gyerekek

megszületésében az eksztázis? Tessék körülnézni. A jóléti világban tervezik a gyerekeket és a gyerekek nem születnek meg és elpusztul ez a világ! El kell gondolkodnunk azon, hogy mennyire határozza meg a világ az önös gondolkodást. Sokat beszéltem arról, hogy emberré csak a világ ellenében lehet az ember. Most kellene azokat a gondolatokat újra felsorakoztatni. Aki hallotta, hallotta!

A mi világgal való kapcsolatunkat, az egymással való kapcsolatunkat sokkal inkább kellene, hogy meghatározza a szeretet! Amikor egymás felé úgy fordulunk, hogy lehetőleg lelki törekvéseink vannak! Kilépünk önmagunkból, önös önmagunkból! A másik felé fordulunk, akire rácsodálkozunk és ha ő fölismeri azt, hogy mi nem kihasználni, elhasználni akarjuk azt a másikat, **akkor a másik rácsodálkozik az életre** és kiderül, hogy ebben az emberi kapcsolatban valóban virul az élet!

Ma Szentháromság titkával szembesülünk. Gondolkodjunk ezeken a kérdéseken!

Isten úgy akarta, hogy megismertessen bennünket az ő istenes életének titkával!

Isten azt akarta, hogy ez a megismerés elsegítsen bennünket életünk értelméhez!

Életünknek csak akkor van értelme, ha tudunk szeretni!

Ha ez nem megy, akkor sajnos zsákutcába jutottunk!

Ezen a mai vasárnapon támadjon fel a lelkünk és forduljunk hálás szívvel Istenhez!

Forduljunk egymás felé – talán hadd mondjam így - eksztatikusan, önfeledten, a másikat megajándékozva, ahogy megajándékoz a nap fényével, melegével!

***Megajándékozuk egymást
ezzel a tiszta gondolkodással és szeretettel!***

***Ha valaki ezt fölismeri,
akkor az az ember újjászületik!***

Van értelme az életének!

***Megmenekül az ember
és megmenekül a világ is!***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! ***Mához egy hétre Krisztus Szent Testének és Vérének van az ünnepe!*** Régen Úrnapjának mondták. Nálunk még egyenlőre nem romboltak le templomokat, több templomot már bezártak. Örüljünk annak, hogy legalább Budapesten még lehet szentmisére menni, mert még van annyi pap, hogy a szentmisét be tudják mutatni. Vidéken már ez nem így van, Magyarországon sem. Így gondoljunk az elkövetkező vasárnapra! Az Oltáriszentség, a szentmise keresztény életünk forrása! Innen forrásozik minden kegyelmi erő!

Jó lenne ezt más oldalról is meggondolni! ***A miniszterelnök úr*** harcol értünk, harcol Európáért, a keresztények meg egyre kevesebben vannak a templomokban! Akkor mit akarunk? A miniszterelnök úr a keresztény értékekért harcol hazánkért és Európáért! Néha tartsunk lelkiismeret-vizsgálatot!

+ Á L D Á S +